

Za sivenem

dva tisíce kilometrů na sever

Siven severní (*Salvelinus alpinus*) je nádherně zbarvená lososovitá ryba. Obývá hlavně studené a hluboké vody bohaté na kyslík. V Evropě se s ním setkáme v horských alpských a pyrenejských jezerech, ve Skotsku a v severní části Skandinávie.

text: David Mašek foto: autor

V alpských oblastech se ujal název siven alpský, v severních zemích potom siven arktický, popřípadě severní. Ale v zásadě jde o stejný druh. Především ve Švédsku jsou oblasti, kde nejsou úlovky těchto krásných ryb nic výjimečného. Přesto se na chytání těchto ryb specializuje jen málokdo. I na nejlepších revírech totiž není ulovení sivena severního zrovna lehká záležitost. Nejčastěji se jedná o náhodné úlovky při chytání pstruhů či lipanů. Vzhledem k tomu, že si tyto ryby libují v chladných vodách severských jezer a řek, je nejlepší dobou k jejich ulovení začátek

sezony, jakmile na zdejších vodních plochách roztaje led. Poté, co se voda začne oteplovat, siveni se stáhnou do hloubek a svou aktivitu výrazně omezí. Probouzí se opět s nástupem podzimu, kdy se zároveň připravují na tření. Doba hájení sivena začíná ve Švédsku v půlce září. Pokud to s lovem těchto ryb myslíme vážně a chceme podstatně zvýšit šanci na úlovek, je třeba vyrazit na sever hned s nástupem jara, koncem května nebo v červnu.

Jak na ně?

Na řekách se siveni s oblibou zdržují

v nejhlubších proudných úsecích. Mezi nejlepší místa patří hluboké tůně pod výtoky z jezer či přehradních nádrží. Přesně tam, kde proudí chladná spodní voda. Zde můžeme tyto ryby s úspěchem lovit často až do výraznějšího oteplení. Na velkých jezerech se zkraje sezony siveni vyskytují a loví na stejných místech jako jezerní pstruzi. Vyhledávají zejména vyvýšeniny s kamenitým dnem a hloubkou do dvou metrů, průlivy mezi ostrovy, otevřené zátoky. Vhodné způsoby lovu jsou hlavně přívlač s rotačními třpytkami či plandavkami. Zapomínat bychom neměli ani na menší wobblery.

Pokračování čtěte v tištěné verzi v Rybářství číslo 11.